

Det ærede Medlem for Frederiksværk (Parkov) udtalte i Gaar om Officerernes Lønforhold, at de vare meget middelmaadige. Det ærede Medlem sagde, at de Ord, som han udtalte, skulde betragtes som et Nødraab fra Officersstanden, Officererne levede i en Nødstilstand, sagde han, og 3die Gang sagde han, at Officererne lede ligefrem Nød. De ærede Medborgere, som det ærede Medlem for Frederiksværk her taler om, ere jo Officerer. Jeg antager, at man her f. Eks. regner med Kaptajnerne, som have Lønninger fra 2,400 til 3,600 Kr. aarlig. Det er meget rimeligt, at disse Lønninger ere for smaa, derom skal jeg ikke udtale mig i Øjeblikket, men naar der kan være Tale om, at det ærede Medlems Ord skulde være et Nødraab, og at disse Lønninger fra 2,400—3,600 Kr. ere saa smaa, at der er Nødstilstand til Stede for disse Mennesker, saa synes jeg egentlig ikke, at man kan bebrejde mig, at jeg kalder Lønninger paa 840 Kr. til de Folk, der skulde leve og bo her i København, for Sultelønninger.

Den højtærede Finansminister forklarede forleden Dag mine Udtalelser angaaende den højtærede Konseilspræsidents Ord om Statens Pligt til at give en god Løn saaledes, at jeg vilde have slaaet disse Konseilspræsidentens Udtalelser op paa Landets Raadhuse. Det er nu ikke ganske rigtigt. Jeg ved nok, at det er Skik i Frankrig, saaledes som jeg ogsaa udtalte, at Taler blive slaaede op paa Raadhusene, der vil man begejstre alt Folket med slige bevingede Ord, men Danskerne ere nu ikke saa lette at begejstre som Franskmændene. Det saa vi jo ogsaa med det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), han var jo ikke meget begejstret, syntes det da, for Konseilspræsidentens Ord om, at vi skulde give Statens Arbejdere en god Løn, og det ærede Medlem sagde jo ogsaa, at der var mange foruden ham, der vare af samme Mening, at man skulde lade være med at bevilge en saa høj Løn til Statens Funktionærer. Jeg vil nu heller ikke have Konseilspræsidentens Ord publicerede paa Landets Raadhuse, i det hele taget mener jeg ikke, det er nødvendigt at slaa Konseilspræsidentens Ord op for at faa dem publicerede, thi Socialdemokraterne skulde vist nok besørge dem publicerede ud i de videste Kredse. Det tvivler jeg ingenlunde om. Nej, det, jeg sagde, var, at jeg gerne vilde have, at disse udmærkede Ord, som Konseilspræsidenten udtalte, og for den Sags Skyld ogsaa de udmærkede Ord, som

den højtærede Finansminister udtalte forleden Dag, skulde opslaaes paa Statens Jernbanestationer, og det var altsaa ikke just, for at *Publikum* skulde faa disse bevingede Ord at læse, men nærmest for at det overordnede Personale paa Statens Jernbaner stadigvæk kunde have disse udmærkede Ord for Øje, naar de fastsatte Lønningerne for deres underordnede Personale. Det vilde være heldigt, om de stadig havde disse Ord for Øje, naar de f. Eks. byde Kolonnearbejdere og Snekastere 20—25 Øre pr. Time, altsaa 2—2½ Kr. pr. Dag for 10 Timers strengt Arbejde, eller naar de forlange Ekstraarbejde fra 6—11 Aften til 25 Øre pr. Time, eller naar de forlange Natarbejde efter Kl. 11 til 35 Øre pr. Time, eller naar de forlange — saaledes som det er sket ude paa en sjællandsk Jernbanestation —, at en Mand skal arbejde fra 4—6 Morgen, og de for disse to Timers strengt Arbejde midt om Natten med Spild af tilsvarende Nattesøvn kun betale 59 Øre eller 29½ Øre gennemsnitlig pr. Time. Under disse Omstændigheder mente jeg, det var rart, om disse højere Embedsmænd rundt omkring paa vore Stationer kunde have disse Konseilspræsidentens Ord for Øje: Selvfølgelig skal Staten som Arbejdsgiver lønne godt og være villig og human.

Den højtærede Finansminister mente saa, at det ogsaa vilde være rart paa de samme Steder at faa slaaet op; at til Gengæld maatte Tjenestemændene ikke gøre Strejke. Det tror jeg ikke er nødvendigt, naar de Ord, som i disse Dage have lydt fra Ministerbænken, baade fra Konseilspræsidentens Side og den højtærede Finansministers Side, føres ud i Livet, og vi saa vel at mærke erindre os, at med de gode Lønninger menes dem, der ligge for os i det foreliggende Lovforslag, og endvidere, at de ikke fast ansatte, som den højtærede Trafikminister sagde i Gaar, skulde lønnes i Forhold dertil, saa tror jeg ikke, det er nødvendigt at minde Tjenestemændene om, at de ikke skulde gøre Strejke, for saa er der ingen som helst Fare for, at vi faa Strejke blandt Tjenestemændene.

Den højtærede Finansminister udtalte, at han og hans Kolleger i Ministeriet vare fri for alle mulige Vi-alene-vide-Fornemmelser. Det glæder mig overordentligt at høre, men saa maa disse Fornemmelser findes et andet Sted, vel sagtens hos de højtstaaende, administrative Embedsmænd, og det vil jeg godt tro er Tilfældet; disse højtstaaende administrative Embedsmænd